

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 83/2023-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, Sládkovičova 80, Banská Bystrica, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Tdo/21/2022 z 13. decembra 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. februára 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho práva na obhajobu uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) označeným v záhlaví tohto uznesenia.

II.

Skutkové východiská

2. Okresný súd Ružomberok (ďalej tiež „okresný súd“) rozsudkom č. k. 8T/102/2020-423 z 19. apríla 2021 uznal sťažovateľa vinným zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Sťažovateľ 10. novembra 2018 v priestoroch prijímacej miestnosti budovy Protialkoholickéj záchytnej stanice Bulovka v Prahe pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol počas výkonu služby strážnika Mestskej polície hlavného mesta Prahy tak, že po tom, keď bol zaistený pre svoje agresívne správanie po požití alkoholu a eskortovaný hliadkou mestskej polície na záchytnú stanicu, neustále slovne urážal prítomných strážnikov mestskej polície a príslušníkov Polície Českej republiky, kopal a pľul okolo seba a následne bol umiestnený do prijímacej miestnosti záchytnej stanice, kde kopal okolo seba proti zakročujúcim strážnikom mestskej polície vrátane poškodeného, pričom jedným kopom nohy zasiahol poškodeného do dolnej končatiny v oblasti lýtky a druhým kopom nohy do pravej hornej končatiny v oblasti zápästia, čím spôsobil poškodenému zlomeninu V. záprstnej kosti pravej ruky s potrebnou dobou liečby a obmedzením v obvyklom spôsobe života po dobu štyridsať dní. Za to mu okresný

súd uložil podľa súhrnný trest odňatia slobody 6 rokov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Taktiež mu okresný súd uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, ako aj povinnosť náhrady škody.

3. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) na odvolanie sťažovateľa rozsudkom č. k. 1To/31/2021 z 15. júna 2021 pri nezmenenom výroku o vine, ochrannom opatrení i náhrade škody, zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a nahradil ho vlastným uložením súhrnného trestu odňatia slobody na 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

4. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, v ktorom namietal, že poškodený nemá postavenie verejného činiteľa podľa slovenského právneho poriadku. Dôvodil tiež, že z dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní, nie je možné ustáliť priebeh úrazového deja, a teda ani jednoznačne potvrdiť alebo vyvrátiť príčinu vzniku zranenia poškodeného.

5. Najvyšší súd napadnutým uznesením dovolanie sťažovateľa podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol. Konštatoval nedôvodnosť sťažovateľovej námietky o tom, že poškodený nemal postavenie verejného činiteľa. K sťažovateľom atakovaným výsledkom dokazovania najvyšší súd uviedol, že ide o námietky zamerané na prieskum správnosti a úplnosti zisteného skutku, ktorý však dovolací súd v konaní o dovolaní nemôže skúmať ani meniť a z tohto dôvodu sa nimi ani nemôže (na podklade dovolania podaného obvineným) zaoberať.

III.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažovateľ sa nestotožňuje s právnym záverom najvyššieho súdu o právnej kvalifikácii jeho skutku. Namietal, že dôkazmi nebolo možné určiť, za akých okolností došlo k zraneniu poškodeného, pričom podľa jeho názoru išlo o nešťastnú náhodu pri výkone práce (príslušník mestskej polície sa mal udrieť rukou o posteľ).

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Sťažovateľ sa na ústavný súd obrátil bez toho, aby bol zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom podľa § 34 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ani nepožiadaval. Napriek tomu nebolo podľa názoru ústavného súdu nutné aktivovať proces odstraňovania uvedenej vady sťažovateľovho návrhu, pretože v ňom zrozumiteľne vyjadril svoje výhrady (dôvody ústavnej sťažnosti) a jednoznačne a nezameniteľne tiež identifikoval zásah a subjektívne právo, ktoré ním malo byť porušené (rozsah ústavnej sťažnosti). Vychádzajúc tak z § 45 zákona o ústavnom súde predpisujúceho ústavnému súdu viazanosť rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania v spojení so zákonom ustanovenými obsahovými náležitosťami ústavnej sťažnosti predpísanými v § 123 zákona o ústavnom súde, bol sťažovateľov návrh riadne predbežne prerokovateľný.

8. Ústavný súd v prvom rade upozorňuje, že sťažovateľ sa na najvyšší súd obrátil s dovolaním, ktoré založil na dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Zároveň hodno podčiarknuť, že podľa § 385 ods. 1 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

9. Vo vzťahu k dovolacej námietke o (ne)možnosti priznať príslušníkovi Mestskej polície hlavného mesta Prahy status verejného činiteľa v zmysle § 323 nášho Trestného zákona dovolací súd sťažovateľovi riadne vysvetlil svoje úvahy tvoriace súčasť hmotnoprávneho posúdenia dokazovaním ustáleného skutku, čo rezultovalo do záveru o nedôvodnosti predmetnej námietky. Proti týmto záverom sťažovateľ v ústavnej sťažnosti nijako nenamieta, preto ústavný súd (opäť v intenciách § 45 zákona o ústavnom súde) nemôže skúmať prípadné napätie medzi hmotnoprávnym posúdením veci najvyšším súdom a sťažovateľovým právom na obhajobu.

10. Druhou dovolacou námietkou sťažovateľa bola kritika výsledkov dokazovania týkajúcich sa priebehu úrazového deja. K tomu ústavný súd uvádza, že z už citovaného § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku zrozumiteľne vyplýva, že skutkovým otázkam sa najvyšší súd v konaní o dovolaní venovať nesmie. Ide o črtu zodpovedajúcu koncepcii dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Najvyšší súd uvedený limit dovolacieho prieskumu sťažovateľovi na podklade ustálenej dovolacej judikatúry riadne vysvetlil na stranách 6 – 8, ako aj na strane 10 (predposledný odsek textu) svojho uznesenia. Z toho rezultuje, že najvyšší súd sa dovolacou námietkou o nesprávnych výsledkoch dokazovania týkajúcich sa úrazového deja ani nezaoberal. Preto ani ústavný súd nemôže ústavno-právne posúdiť uznesenie najvyššieho súdu cez prizmu identického dôvodu (nesprávne skutkové závery týkajúce sa dôvodu vzniku poranenia u poškodeného) formulovaného v ústavnej sťažnosti sťažovateľa. Nemožno najvyššiemu súdu vytýkať výsledky dovolacieho prieskumu, ktorý v skutočnosti *lege artis* nevykonal.

11. V súvislosti so sťažovateľom označeným právom na obhajobu, ktoré malo byť v jeho prípade porušené, ústavný súd ešte dodáva, že porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom predstavuje dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Ide teda o dôvod odlišný od dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktorý sťažovateľ v jeho dovolaní skutočne uplatnil. Preto sa prípadným porušením práva na obhajobu najvyšší súd (viazaný podľa § 385 ods. 1 Trestného poriadku dôvodmi dovolania) ani nezaoberal.

12. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. februára 2023

Robert Šorl
predseda senátu